

РЕШЕНИЕ

№ 5631

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3696** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Предмет на съдебен контрол са Задължителните предписания, обективирани в Протокол № П-6/22.02.2021 г., издадени от екип от служители на ДАЕУ на основание чл.59б, ал.1, изр.първо от ЗЕУ, потвърдени с Решение №ДАЕУ-5003/24.03.2021 г. на Председателя на ДЕАУ, оспорени от Агенция по вписванията. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на дадените предписания, поради което се иска тяхната отмяна.

Ответникът – Държавна агенция „Електронно управление“, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Д. Д. в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност, поради което моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Представено е заверено копие на административната преписка. На CD от ответника са приложени доказателствата към оспорения протокол. Диск с доказателства в подкрепа на доводите, изложени в жалбата, е представен и от оспорващия.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Със Заповед № ДАЕУ-1243/22.01.2021 г. на Председателя на ДАЕУ на основание чл.23, ал.1 от Правилника за дейността, структурата и организацията на ДАЕУ, чл.59

ЗЕУ, чл.37, ал.1 б.“б“ от ЗАНН и във връзка с изпълнение на годишната програма на ДАЕУ за извършване на проверки е определен екип в поименно посочен състав, който да извърши проверка в Агенция по вписванията в периода 26.01.2021 г. – 08.02.2021 г. В т.V от заповедта членовете на екипа са оправомощени да дават задължителни предписания за предотвратяване и преустановяване на установени нарушения по ЗЕУ и подзаконовите актове за прилагането му.

Проверката е извършена в указания в заповедта за възлагането ѝ период по документи, без посещение на място в АВ, което се установява от приложения по делото Протокол № П-6/22.02.2021 г. Видно от констатациите в същия в хода на проверката са установени нарушения, за които са издадени 12 задължителни предписания, обективирани в протокола, като е определен срок от два месеца за изпълнението им, а именно:

1. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.2, ал.1 от ЗЕУ;
2. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.5, ал.5 от ЗЕУ;
3. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ;
4. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.7е, ал.3 и ал.4 от ЗЕУ;
5. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ;
6. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.4 от ЗЕУ;
7. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.1, изречение второ от ЗЕУ;
8. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.3, изречение второ от ЗЕУ;
9. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.13, ал.1, т.2 и т.6 от ЗЕУ;
10. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.15, ал.2 от ЗЕУ;
11. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.40, ал.1 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, вр. чл.12, ал.4 от ЗЕУ;
12. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.42, ал.1 и ал.3 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, във връзка с чл.43, ал.2 от ЗЕУ, както и дадените от ДАЕУ допълнителни разяснения.

Съдът приема, че предписанията са всъщност 11, доколкото дадените такива в т.3 и т.5 са идентични.

В законоустановения срок АВ е оспорила по административен ред следните задължителни предписания с искане за отмяната им: да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.2, ал.1 ЗЕУ; чл.7е, ал.3 и ал.4 ЗЕУ; чл.8, ал.2 ЗЕУ; чл.8, ал.4 ЗЕУ; чл.10, ал.1 ЗЕУ; чл.10, ал.3 ЗЕУ и чл.15, ал.2 ЗЕУ. Предписанията по т.2, т.9 и т.11 не са оспорени, а относно предписанието по т.12, освен че е оспорено, са поискани и допълнителни разяснения

Оспорените предписания са потвърдени с Решение №ДАЕУ-5003/24.03.2021 г. на Председателя на ДАЕУ, като относно предписанието по чл.7е, ал.3 ЗЕУ е прието, че е изпълнено. Именно потвърдените от по-горестоящия административен орган предписания са предмет на оспорване в настоящото производство.

1. За да даде задължителното предписание „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.2, ал.1 от ЗЕУ“ проверяващият екип е приел, че при извършената проверка на случаен принцип във водените от АВ регистри е установено, че в сайта на

АВ за услуга № 3101 – „Издаване на удостоверение за имот за определен период от Имотния регистър”; за услуга № 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ”, както и за услуга 3074 – „Вписване на обстоятелства относно регистрация, пререгистрация и промени по партидата на дружество с ограничена отговорност”, в съответните заявления за предоставяне на услугите, освен трите имена и ЕГН от заявителя се изискват и други данни, като място на раждане, номер на лична карта и постоянен адрес, които данни са налични в информационните системи на МВР и МРРБ и не следва да се изискват при заявяване на услугата, а да се събират служебно от АВ от първичния администратор на данните – МВР и/или МРРБ.

Тези констатации не се оспорват от жалбоподателя, който твърди, че изискването за попълване на данни при подаване на заявление за издаване на удостоверение за имот от имотния регистър произтича от нормативно изискване, а именно: в чл.46, ал.2 от Правилника за вписванията е предвидено, че в заявлението за издаване на удостоверение (за определен имот, в което се означават вписванията, отбелязванията и заличаванията за тежести и права или се удостоверява, че такива няма) трябва да се посочат данните по чл.46, ал.2 на лицата, до които се отнася справката, на техните преки праводатели и недвижимия имот с посочване на данните по чл.6, ал.1 от ПВ.

По отношение на имотния регистър, жалбоподателя сочи също, че издаването на документи, вписване, заличаване и отбелязване в имотния регистър се извършва по разпореждане на съдия по вписванията, който не е служител на АВ. Имотния регистър се води основно на хартиен носител, като посочените данни са необходими на съдиите по вписванията, които от своя страна се произнасят отново на хартиения образ на документите, в рамките на изрично регламентирано от закона охранително производство, като АВ няма нито служебни, нито трудови такива със съдиите по вписванията, които се назначават от Министъра на правосъдието по ред, предвиден от Закона за съдебната власт. Заявява се на следващо място, че АВ извършва само администриране на заявленията, съгласно разпореденията на съдията по вписванията, като няма право да проверява документите в рамките на охранителното производство. В допълнение се твърди, че администрацията на АВ извършва само дейност по заявяване и получаване на съответните документи, като самото охранително производство и произнасянето по същество се извършва не по силата на ЗЕУ, а съгласно разпоредбите на ГПК, ЗКИР и Правилника по вписванията от представители на съдебната власт.

По отношение предписанието по регистър БУЛСТАТ, жалбоподателя твърди, че констатациите на проверяващите са неправилни. Заявява, че информация за дата на раждане се извлича автоматично от поле ЕГН, а ако не е посочено ЕГН, то се попълва дата на раждане с цел индивидуализиране на заявителя. Жалбоподателят твърди, че услугите се предоставят независимо дали са посочени цитираните данни.

По отношение предписанието за услуга № 3074 - „Вписване на обстоятелства относно регистрация, пререгистрация и промени по партидата на дружество с ограничена отговорност”, жалбоподателя заявява, че проверяващите неправилно са приели, че е налице на нарушение. Данните, които се изискват за тази услуга, са в изпълнение на правните норми, залегнали в специален закон, а именно ЗТРРЮЛНЦ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и по специален ред от регистърното производство. На следващо място, жалбоподателя сочи, че при попълване на заявление А4 по електронен път се попълват задължително единствено данни за

имена и ЕГН, обозначени със символ * за задължително поле. Непопълването на полета, на които не е указан този символ, не възпрепятства подаване на заявлението.

2. По отношение предписанието за спазване на изискванията на чл.7е, ал.3 и ал.4 от ЗЕУ проверяващия екип установил, че в съществуващите записи в „Графичен интерфейс за въвеждане на данни и изваждане на списъци“, находящ се в Регистъра на информационните ресурси (РИР), АВ е определила чрез обикновена кореспонденция, осъществена по електронната поща, четирима свои служители, които да вписват данни в РИР. При проверката се установило, че за АВ в РИР няма съществуващи записи за въведени в експлоатация информационни ресурси. Проверяващите изискали обяснения от оторизираните лица и се установило, че трима от служителите вече нямат трудовоуправни отношения с АВ. От представените документи от единствения служител, проверяващите установили, че в АВ не са създадени условия чрез издаването на нарочен документ, вменяващ на определените служители да вписват данни и информация в РИР. От изисканите и представени първични счетоводни документи е установено, че от АВ са закупени S. сертификати с №000000126/18.07.2020 г., като такъв актив не е вписан в РИР. Предвид това е прието, че е извършено нарушение на чл.7е, ал.3 и ал.4 от ЗЕУ, поради което е дадено предписанието по т.4 от протокола.

С оглед представените в производството по оспорване на предписанията по административен ред доказателства с Решение ДЕАУ-5003/24.03.2021 г., т.Ш е прието, че предписанието по чл.7е, ал.3 ЗЕУ е изпълнено. Със същото решение е потвърдено предписанието по чл.7е, ал.4 от ЗЕУ.

Жалбоподателят оспорва това предписание с довода, че видно от информационната система на Регистъра на информационните ресурси, на 18.02.2021 г.1 на 19.02.2021 г. и на 25.02.2021 г. са правени записи в системата от един от определени служители, от страна на АВ със Заповед №РД-01-86/19.02.2021 г. на Изпълнителния директор на АП, получили съответната оторизация от страна на ДАЕУ, за което са представени доказателства. Счита, че след като тези факти не са отчетени от Председателя на ДАЕУ при издаване на Решение ДЕАУ-5003/24.03.2021 г., то същото следва да бъде отменено в настоящото производство.

3. За да издаде предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ“ при извършената проверка на случаен принцип, проверяващия екип установил, че в сайта на АР на услуга № 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ, в раздел „Информация за предоставяне на услугата“ е вписан електронен адрес, на който да се предостави въпросната услуга, но при проверката се установило, че услуга с такъв номер и такова наименование няма.

В описанието на сайта на АР за услуга № 3098 – „Предоставяне на достъп до базата данни на Имотния регистър за служебни цели“, е посочено, че услугата можело да бъде заявена на адрес <https://portal.registryagency.bg>, но при проверка в описанието на услугата на въпросната страница, в раздел „Изисквания, процедури, инструкции“ е установено, че услугата не може да се заяви по електронен път.

Предвид това е прието, че е извършено нарушение на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ и е дадено предписанието, посочено в т.3 и т.5 от Протокола.

Жалбоподателят изразява становище, че по отношение на услуга № 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ“ – АР, раздел „Образци“ са публикувани образците на заявления, с които се предоставя

услугата. По отношение на услуга № 3098 – „Предоставяне на достъп до базата данни на Имотния регистър за служебни цели“, жалбоподателя твърди, че съгласно чл.11 от Общите условия и начин за предоставяне на автоматизиран достъп до базата данни на Имотен регистър за служебни цели, утвърдени от Изпълнителния директор на АВ, такава услуга се предоставя чрез подаване на заявление по одобрен образец, в деловодството на АВ на хартиен носител, ведно с придружително писмо от заявителя и попълнени Приложения № 2, № 3 и № 4, публикувани на сайта на АВ. Предвид това счита, че АВ изпълнява разпоредбата на чл.8, ал.2 ЗЕУ, поради което това предписание следва да бъде отменено.

4. Относно предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.4 от ЗЕУ“ при извършената проверка проверяващия екип установил, че в портала регистър БУЛСТАТ, в секция „Електронни услуги“ е публикувана информация за 7 броя електронни услуги, но услуги с наименования „Подаване на документи за регистрация, промяна и заличаване на субекти по чл.3, ал.1, т.1-8 и ал.2 от Закона за регистър БУЛСТАТ“, „Подаване на документи за регистрация, промяна в обстоятелствата и заличаване на субекти по чл.3, ал.1, т.9 и т.11 от ЗРБ“, както и „Издаване на удостоверение“ не били установени като вписани в Административния регистър по чл.61 ЗА.

Също така, в портала на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в 12 секции има публикувана информация за 62 електронни услуги. При проверката е установено, че услуги, за които имало информация, но не били установени, но вписани в Административния регистър са: „Обявяване на декларации за липса на дейност“, „Становище по искането за промяна на лицето“, „Отстраняване на нередности към подадено заявление за вписване, обявяване или заличаване за търговци или юридически лица с нестопанска цел“ и „Подаване на жалба срещу постановен отказ от вписване от длъжностно лице по регистрацията“.

Предвид това е прието, че е извършено нарушение на чл.8, ал.4 ЗЕУ, поради което е дадено предписанието по т.6 от Протокола.

Жалбоподателят заявява, че електронните услуги на портала на регистър [улица]-те услуги в АР:1393 – „Вписване на подлежащ на регистриране нов субект в Регистър БУЛСТАТ“, 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ“ и 528 – „Заличаване на вписан субект в Регистър БУЛСТАТ“, като услугата 935 – „Издаване на удостоверения по Регистър БУЛСТАТ“ е отделна услуга.

По отношение на услугата „Становище по искането за промяна на лицето“, жалбоподателя заявява, че същата се отнася към услуга № 1391 – „Приемане и разглеждане на искания за назначаване на вещи лица, ликвидатори, контролори и проверители“.

По отношение на услугите „Обявяване на декларация за липса на дейност“ и „Отстраняване на нередности“, жалбоподателя твърди, че същите са заявени в Административния регистър, но има постановен отказ. Твърди се, че въпросните услуги представляват изрично вменени задължения на гражданите, предвидени в специални закони и АВ е длъжна да предоставя, като е осигурила възможност за изпълнение задълженията на гражданите, чрез подаване на заявления в ТРРЮЛНЦ по ред и начин, предвиден в закон. Излагат се мотиви, че проверяващия орган не е съобразил законовите разпоредби, доколкото ДАЕУ неправилно са наложили санкция на АВ, тъй като последната не може да влияе по прилагането на специална

нормативна уредба, която подлежи на контрол от страна на друга институция, която в конкретния случай вписва или отказва вписването на заявените в ИИСДА услуги.

Жалбоподателя заявява, че услугата „Подаване на жалба срещу постановен отказ от вписване от длъжностно лице по регистрацията“ е заличена от ИИСДА с Решение № 704 от 5 октомври на Министерския съвет, с мотиви, че същата няма характер на административна услуга, съгласно изискванията на ИИСДА, като въпреки това АВ я предоставя.

Услугата „Отстраняване на нередовности към подадено заявление за вписване, обявяване или заличаване на търговци/Ю., жалбоподателя твърди, че не е вписана в ИИСДА, доколкото същата не отговаря на описанието за услуга, като въпреки това АВ я предоставя.

5. Относно предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.1, изречение второ от ЗЕУ“ при извършената проверка на случаен принцип, проверяващия екип установил, че публикуването на административни услуги в различни рубрики, както и публикуването на дейности и документи, които не са услуга, внасят объркване.

Извършена е справка в официалната интернет страница АВ и е констатирано, че в рубриката „Агенция по вписванията“ → „Услуги на агенцията“ не се намира информация за всички услуги, предлагани от АВ, а са посочени подраздели като „Легализация на документи“, „Услуги по Закона за електронния документ и електронния подпис“, „Информация чрез SMS“ и други. При избор на линк от подраздел „Включване в списъка на вещите лица, ликвидаторите, контролорите и проверителите“ се появява кратко описание на услуга с наименование „Включване в списъка на ликвидаторите към АВ“, за която няма подробна информация и уникален идентификатор съгласно Регистъра на услугите, но при справка в АР е установено че такава услуга е вписана под номер 1392.

Констатирано е също така, че доколкото в интернет страницата на АВ е посочено, че административните услуги се разгласяват и чрез Единния портал за заявяване на електронни услуги (ЕПЗЕУ), като в последния е установено, че се предоставят само услуги от Търговския и Имотния регистър, като не е предоставена информация за Регистър БУЛСТАТ и Регистъра на имуществените отношения на съпрузите. От направената справка в ЕПЗЕУ е установено, че след избиране на линка на Търговския регистър в рубриката „Електронни услуги“ са публикувани подсекции с различни наименования, при избора на които се отваря ново подменю, на което следва да бъде разгледано описанието на административните услуги. На случаен принцип е избрано подменю „Обявяване на актове“, в което публикуваните услуги нямат уникален идентификатор, съгласно Регистъра на услугите. След проверка на случаен принцип е установено, че се предлага услуга „Подаване на жалба срещу постановен отказ от вписване от длъжностно лице по регистрацията“, което според проверяващите е дейност на АВ, а не услуга.

Жалбоподателят заявява, че при достъпване на официалната страница на АВ на посочен в жалбата адрес се визуализират секции на регистрите, администрирани от АВ, като при избиране на съответния регистър се изброяват изчерпателно всички услуги, предоставяни от този регистър. Изразява становище, че с оглед задължението, императивно посочено в

нормативни актове, регистрите да предоставят възможност за подаване на заявления по електронен път, всеки от тях е изграден по начин, по който да да позволяват тази възможност и въпреки, че всички те се администрират от АВ, по смисъла на закона те се управляват от различни информационни системи и респективно се намират на различни електронни адреси. Със същите мотиви отговорните лица от МС, които администрират ИИСДА, за издали отказ от вписване в ИИСДА за част от предоставяните услуги. По тези съображения счита, че не е налице нарушение на чл.10, ал.1, изр. второ ЗЕУ, поради което предписанието следва да бъде отменено.

6. Относно предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.3, изречение второ от ЗЕУ“ след направена справка от проверяващия екип на официалния адрес на агенцията е констатирано, че в рубриката „Агенция по вписванията“ → „Услуги на агенцията“ не е намерена подробна информация относно всички предлагани от АВ услуги, като в различни подраздели като: „Легализация на документи“, „Услуги по Закона за електронния документ и електронния подпис“, „Информация чрез SMS“ и други, няма подробно описание, както е заложено в изискванията на Приложение № 3, във връзка с чл.16, ал.1 от Наредба за административното обслужване. Също така е констатирано, че услугата „Легализация на документи“ е вписана с различно наименование и с № 1191 „Заверка на документи, подлежащи на легализация и използване в чужбина“, което внася объркване и не става ясно дали се касае за една и съща услуга.

Установено е също така, че в официалната интернет страница на АВ липсват три административни услуги, които се предоставят от всички администрации, а именно: услуга № 2 – „Предоставяне на достъп до обществена информация“, услуга № 2134 – Издаване на удостоверение за осигурителен доход (УП2)“ и услуга № 2134 – „Издаване на удостоверение за осигурителен стаж (УП3)“.

Жалбоподателят сочи, че на интернет страницата на АВ е посочена информация за всички ЕАУ, включително и за двата вида услуги, както следва:

За услуга № 2134 „Издаване на удостоверение за осигурителен доход (УП2)“ информацията се намира на <https://www.registryagency.bg/bg/za-agencyata/uslugi-na-agencyata/izdavane-na-udostoverenie-za-osiguriteln-dohod-2/>;

За услуга № 2134 „Издаване на удостоверение за осигурителен стаж (УП3)“ информацията се намира на <https://www.registryagency.bg/bg/za-agencyata/uslugi-na-agencyata/izdavane-na-udostoverenie-up3/>;

Относно услуга №2 – Предоставяне на достъп до обществена информация, е установено и прието при оспорване на предписанията по административен ред, че същата действително се предлага на посоченото място.

Информацията за предлаганите Е. за всяка услуга е публикувана съответно на порталите за заявяване на електронни услуги на регистрите.По тези съображения се иска отмяна на това предписание, дадено в т.8 от Протокола.

7. За да даде предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.15, ал.2 от ЗЕУ“ при извършената проверка проверяващия

екип разгледал интернет сайта на АВ и установил, че не са публикувани общи административни актове в сферата на електронното управление, отнасящи се до предоставянето на административни и електронни административни услуги, както и обмяна на електронни документи. ДАЕУ изразява становище, че с разпоредбата на чл.6, т.4 от Устройствения правилник на АВ е предоставена възможност да издава заповеди, които от своя страна могат да бъдат както индивидуални административни актове, така и общи. Обстоятелството, че до момента Изпълнителния директор на АВ не е издавал общи административни актове не предполага правна забрана за издаването им, поради което АВ е следвало да предвиди възможност на сайта да могат да бъдат публикувани такива актове, в случай, че бъдат издадени. Предвид това е дадено предписание в тази насока по т.10 от Протокола.

От своя страна жалбоподателя изразява становище, че издадените от Изпълнителния директор административни актове са индивидуални, като няма правомощия да издава общи такива, доколкото законодателят е предвидил специален ред по издаване на общ административен акт в чл.66 и сл. от АПК. Затова счита, че не са нарушени изискванията на чл.15, ал.2 от ЗЕУ, поради което това предписание следва да бъде отменено.

8. Относно предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.42 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, във връзка с чл.43, ал.2 от ЗЕУ, както и дадените от ДАЕУ допълнителни разяснения при извършената проверка проверяващия екип установил, че не са установени доказателства за оправомощаване на длъжностни лица от страна на АВ, които да осигуряват автоматизирано създаване на резервни копия на всички данни и електронни документи. Представени са доказателства, че това се извършва само от служители на [фирма], с които АП има сключен договор, но не и от служители на АВ. Не са представени и доказателства относно съхранението на най-малко последните три резервни копия, както и не са представени доказателства за утвърден по надлежния ред План за резервиране на информацията и Схема към него. Предвид това е дадено предписанието по т.12 от Протокола.

Твърденията на жалбоподателя са, че доколкото законодателят не е предвидил изрично изискване оправомощеното лице да бъде служител на съответната администрация, то в конкретния случай изискването на законовата разпоредба е изпълнено, като тези функции се изпълняват от [фирма] като системен интегратор, определен по силата на закона.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, при спазване изискванията на чл.150 и чл.151 АПК и в законовоустановения срок. Видно от доказателствата по делото дадените предписания са оспорени по административен ред с жалба от 09.03.2021 г. пред Председателя на ДАЕУ, който се е произнесъл с Решение №ДАЕУ-5003/24.03.2021 г., за което жалбоподателят е уведомен на 25.03.2021 г. Жалбата е подадена на 08.04.2021 г., при което е спазен срокът по чл.149, ал.3, вр. ал.1 АПК.

Разгледана по същество същата се явява ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл.146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства.

Съдът намира, че оспорените предписания са издадени от компетентен орган – екип от изрично оправомощени от Председателя на ДАЕУ, съобразно чл.59 ЗЕУ длъжностни лица, упражнили контрол по спазване на ЗЕУ. С оглед резултатите от извършената проверка същите са упражнили правомощията си по чл.59б, ал.1, изр.1 ЗЕУ.

Спазена е формата при издаване на предписанията, като същите са издадени в писмена форма, обективизирана в Протокола за извършена проверка. Последният съдържа всички необходими реквизити за неговото издаване съгласно чл.59, ал.2 АПК, приложим на общо основание, доколкото в ЗЕУ не са установени по изричен начин правилата за форма на акта. В констативната част на протокола подробно и ясно са описани констатираните нарушения, съотнесени към приетата за нарушената правна норма, за предприемането на мерки за спазването на чийто изисквания е дадено всяко едно от предписанията. Съобразно изискванията на чл.59б, ал.1 ЗЕУ е определен и срок за изпълнението им.

Не се констатираха допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на процесуалните правила, като няма и доводи на оспорващия в тази насока. Установи се, че с изрична заповед Председателя на ДАЕУ е възложил на поименно определен състав от служители да извърши проверка на Агенция по вписванията за спазване изискванията на ЗЕУ и подзаконовите актове по прилагането му. Проверката е извършена в посочения в същата заповед период, като за констатациите от същата е съставен протокол, надлежно връчен на проверявания субект.

Относно съответствието на оспорените предписания с материалния закон съдът приема следното по отношение на дсяко едно от оспорените предписания:

1. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.2, ал.1 от ЗЕУ

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЕУ административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните.

Предписанието е дадено предвид това, че при проверката е установено, че в съответните заявления за предоставяне на посочените услуги, освен трите имена и ЕГН от заявителя се изискват и други данни, като място на раждане, номер на лична карта и постоянен адрес, които данни са налични в

информационните системи на МВР и МРРБ и не следва да се изискват при заявяване на услугата, а да се събират служебно от АВ от първичния администратор на данните – МВР и/или МРРБ.

Съдът намира даденото предписание за законосъобразно, а доводите в противен смисъл на оспорващия за неоснователни. Разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЕУ е приета в съответствие с един от основните принципи, залегнали в АПК, а именно принципа за комплексно административно обслужване, регламентиран в чл.13а АПК. Легално определение за комплексно административно обслужване е дадено в разпоредбата на §1, т.5 от ДР на АПК - "Комплексно административно обслужване" е това обслужване, при което административната услуга се извършва от административни органи, от лица, осъществяващи публични функции, или от организации, предоставящи обществени услуги, без да е необходимо заявителят да предоставя информация или доказателствени средства, за които са налице данни, събирани или създавани от извършващия административната услуга първичен администратор на данни, независимо дали тези данни се поддържат в електронна форма или на хартиен носител.

Безспорно, заявленията, по отношение на които е прието, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЕУ, се подават до Агенция по вписванията. Следователно и както се твърди в жалбата, АВ само администрира подадените заявления. Няма пречка, а това задължение произтича и от разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЕУ, от АВ да се подготви изискуемата по заявлението информация, необходима за разглеждане на същото. Съдът приема, че АВ като администратор на заявленията и в изпълнение разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЕУ не следва да изисква от заявителя други индивидуализиращи го данни освен трите имена и ЕГН, като с оглед нормативните изисквания за съдържание на заявлението, подробно посочени в жалбата, служебно следва да предостави тези данни, тъй като вече разполага с тях, а не да ги изисква от заявителя.

Предвид изложеното съдът приема, че предписанието е законосъобразно, при което жалбата в тази и част следва да бъде отхвърлена.

2.Относно предписанието „Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.7е, ал.4 от ЗЕУ“ съдът намира, че същото следва да бъде отменено.

Съгласно приетата за нарушена разпоредба административните органи са длъжни да вписват в регистъра по ал.1 данните за информационните ресурси в едномесечен срок от въвеждането, съответно от извеждането им от експлоатация.

В действителност в хода на извършената проверка е установено, че във водения от Агенция по вписванията регистър по чл.7, ал.1 ЗЕУ – Регистър на информационните ресурси - няма съществуващи записи за въведени в експлоатация информационни ресурси, съобразно изискването на ал.4 на същата разпоредба. От представените в хода на съдебното производство доказателства обаче се установи, че след извършване на проверката този пропуск е отстранен, като в регистъра са направени записи от изрично оправомощеното за това лице на 18.02.2021 г., на 19.02.2021 г. и на 25.02.2021 г. Следователно своевременно са предприети мерки и изискването

на приетата за нарушена разпоредба е спазено. Предвид това съдът приема, че целите на даденото предписание за предотвратяване и преустановяване на нарушението са постигнати, поради което същото следва да бъде отменено.

3. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ

Според тази разпоредба административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове.

Предписанието е дадено във връзка с вписаните в сайта на АР услуга № 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ“ и услуга № 3098 – „Предоставяне на достъп до базата данни на Имотния регистър за служебни цели“.

По тоношение на първата услуга още в хода на проверката е установено, че същата се предоставя по електронен път, макар и не на вписания в АР адрес. Предвид това по отношение на същата съдът приема, че доколкото е установено предоставянето ѝ по електронен път, не е налице нарушение на чл.8, ал.2 ЗЕУ.

Доколкото по отношение на втората услуга не се спори, че не се предоставя по електронен път, съдът намира, че предписанието е законосъобразно. Позоваването на разпоредбата на чл.11 от Общите условия и начин за предоставяне на автоматизиран достъп до базата данни на Имотен регистър за служебни цели, утвърдени от Изпълнителния директор на АВ съдът намира за неоснователно, доколкото разпоредбата на закона – чл.8, ал.2 ЗЕУ изисква всички услуги да се предоставят и по електронен път. Допустимо е изключение само ако закон, а не друг акт, предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове. Предвид това жалбата в тази и част следва да бъде отхвърлена

4. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.4 от ЗЕУ

Тази разпоредба предвижда административните услуги, които се предоставят по електронен път, се вписват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.

Предписанието е дадено след като е прието, че в портала регистър БУЛСТАТ, в секция „Електронни услуги“ е публикувана информация за 7 броя електронни услуги, като услуги с наименования „Подаване на документи за регистрация, промяна и заличаване на субекти по чл.3, ал.1, т.1-8 и ал.2 от Закона за регистър БУЛСТАТ“, „Подаване на документи за регистрация, промяна в обстоятелствата и заличаване на субекти по чл.3, ал.1, т.9 и т.11 от ЗРБ“, както и „Издаване на удостоверение“ не били установени като вписани в Административния регистър по чл.61 ЗА.

Електронните услуги на портала на регистър [улица]-те услуги в АР: 1393 – „Вписване на подлежащ на регистриране нов субект в Регистър БУЛСТАТ“, 727 – „Вписване на промени в регистрацията на вече вписан субект в Регистър БУЛСТАТ“ и 528 – „Заличаване на вписан субект в Регистър БУЛСТАТ, като

услугата 935 – „Издаване на удостоверения по Регистър БУЛСТАТ“ е отделна услуга.

Съдът приема, че констатираните като невписани като услуги в Административния регистър БУЛСТАТ услуги всъщност не са отделни услуги, а дейности по вписаните в АР посочени по-горе услуги. Предвид това и доколкото в АР са вписани услугите, дейностите по които неправилно са приети за отделни услуги, то последните не подлежат на отделно вписване в АР. Следователно по отношение на Регистър БУЛСТАТ не е налице нарушение на разпоредбата на чл.8, ал.4 ЗЕУ.

Предписанието касае и констатирани в портала на Търговския регистър и на Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел невписани в АР, а именно: „Обявяване на декларации за липса на дейност“, „Становище по искането за промяна на лицето“, „Отстраняване на нередности към подадено заявление за вписване, обявяване или заличаване за търговци или юридически лица с нестопанска цел“ и „Подаване на жалба срещу постановен отказ от вписване от длъжностно лице по регистрацията“.

Съдът намира за основателен довода на оспорващия, че „Становище по искането за промяна на лицето“, се отнася към услуга № 1391 – „Приемане и разглеждане на искания за назначаване на вещи лица, ликвидатори, контролори и проверители“, при което същото не е отделна подлежаща на вписване услуга.

По отношение на услугите „Обявяване на декларация за липса на дейност“ и „Отстраняване на нередности“ от представените доказателства се установи, че същите са заявени в Административния регистър, но има постановен отказ. Що се отнася до услугата „Подаване на жалба срещу постановен отказ от вписване от длъжностно лице по регистрацията“ установи се, че с Решение №704 на МС същата е заличена, тъй като е прието, че няма характер на административна услуга, съгласно изискванията на ИИСДА. При така установеното съдът приема, че АВ не е нарушила чл.8, ал.4 ЗЕУ, доколкото констатираните като невписани в АР услуги, не представляват отделни такива, подлежащи на вписване, който въпрос е решен при заявяването или вписването им в този регистър от отговорните за това лица.

По изложениет съображения това предписание следва да бъде отменено като незаконосъобразно

5. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.1, изречение второ от ЗЕУ

Според тази разпоредба доставчикът на електронни административни услуги разгласява по разбираем и достъпен начин предоставяните от него услуги, както и основния работен процес при заявяване и предоставяне на електронни административни услуги.

Вследствие на извършената проверка проверяващия екип стигнал до извода, че публикуването на административни услуги в различни рубрики, както и публикуването на дейности и документи, които не са услуга внасят объркване. Съдът намира за неправилни тези изводи, доколкото АВ администрира 4 различни регистъра, видно он интрнет страницата ѝ, като в рубриката на всеки от регистрите се съдържа информация за предоставяните услуги, предоставяни по електронен път. Това, че информацията за услугите, както и

че са включени дейности, които се изпълняват, но не представляват услуги не води до убъркване (

на потребителите, напротив. Чрез интернет страницата на АВ потребителите могат да получат информация за електронните услуги за вкеси от регистрите, съобразно тарсената от тях такава. За всеки от регистрите същата се намира в конкретно меню „Електронни услуги“. Различните електронни регистри, управлявани от различни информационни системи, информацията за предоставяните по всеки от тях електронни услуги услуги предполага да е предоставена към всеки от регистрите.

Предвид това съдът приема, че това предписание е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

6. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.3, изречение второ от ЗЕУ

Тази разпоредба предвжда, че доставчикът осигурява подробна информация относно всяка предлагана от него електронна административна услуга свободно и безплатно, включително в териториалните си звена и в общините. Тази информация се предоставя и чрез официалната интернет страница на доставчика.

Съдът намира, че проваляващият екип не е извършил цялостна проверка, при което изводите му за допуснато нарушение в изискванията на тази разпоредба проверяващият екип са неправилни. Проверка е извършена на интернет страницата на АВ, но само в в рубриката „Агенция по вписванията“ → „Услуги на агенцията“, където не е намерена подробна информация относно всички предлагани от АВ услуги, като в различни подраздели като: „Легализация на документи“, „Услуги по Закона за електронния документ и електронния подпис“, „Информация чрез SMS“ и други, няма подробно описание, както е заложено в изискванията на Приложение № 3, във връзка с чл.16, ал.1 от Наредба за административното обслужване. Установено е също, че липсав и трите административни услуги, които се предлагат от всички администрации.

С оглед доводите на жалбоподателя и при извършен преглед на интернет страницата му се констатира, че към всеки от регистрите, администрирани от АВ е налице подменю „електронни услуги“, където се съдържа изискуемата от чл.10, ал.3 ЗЕУ информация. Установи се, че и трите услуги: услуга № 2 – „Предоставяне на достъп до обществена информация“, услуга № 2134 – „Издаване на удостоверение за осигурителен доход (УП2)“ и услуга № 2134 – „Издаване на удостоверение за осигурителен стаж (УП3)“, освен, че се предлагат от доставчика, за същите е налична изискуемата от този текст информация.

Предвид това съдът приема, че не е налице нарушение на чл.10, ал.3, изр.2 ЗЕУ, при което даденото предписание са явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

7. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.15, ал.2 от ЗЕУ.

Според тази разпоредба доставчиците на електронни административни услуги предоставят достъп по електронен път до общите си административни актове и изявления. При проверката е установено, че на официалния интернет сайт

на АВ не са публикувани общи административни актове в сферата на електронното управление, касаещи предоставянето на административни и електронни административни услуги, както и обмена на електронни документи. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Същият твърди обаче, че доколкото Изпълнителния директор на АП издава само индивидуални административни актове – заповеди, съобразно предвиденото в чл.6, ал.4 от Устройствения превилник на АВ, то даденото предписание е незаконосъобразно. Съдът намира тези доводи за неоснователни. В посочената от оспорващия разпоредба на чл.6, ал.4 УПАВ е посочено, че изпълнителния директор издава заповеди. Това обаче не означава, че е налице забрана за издаване на общи административни актове, както и че всички издадени заповеди са ИАА. Дали един административен акт е индивидуален или общ се преценява не от наименованието му, а конкретно, съобразно определенията, дадени в чл.21 и чл.65 АПК. Предвид това и въпреки че досега се твърди, че няма издадени общи административни актове от страна на Изпълнителния директор на АВ, съдът приема, че на сайта на АВ следва да бъде предвидена възможност за публикуване на такива актове при издаването им. Смисълът на това е получателите на електронни административни услуги да бъдат информирани има ли издадени общи административни актове от доставчика на електронни административни услуги и ако има такива, какво е тяхното съдържание. Предвид изложеното съдът счита, че жалбата в тази и част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

8. Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.42, ал.1 и ал.3 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, във връзка с чл.43, ал.2 от ЗЕУ, както и дадените от ДАЕУ допълнителни разяснения.

Приетата за нарушена разпоредба предвижда, че длъжностно лице, определено от съответния ръководител, осигурява автоматизираното създаване на резервни копия на всички данни и електронни документи най-малко всеки ден. Допуска се създаване на копия само на новите и променените данни и документи. Съхраняват се най-малко последните три резервни копия.

С оглед констатираното в хода на проверката и дадените допълнителни разяснения в решението на Председателя на ДАЕУ се стига до извода, че не са установени доказателства за оправомощаване на длъжностни лица на АВ, които да осигуряват автоматизирано създаване на резервни копия на всички данни и електронни документи. Извършването на това от ИО АД е прието за нарушение на разпоредбата на чл.42, ал.1 от НОИИСПЕАУ. Не са представени доказателства за съхранението на най-малко последните три резервни копия, както и за утвърден План за резервиране на информацията и Схема към него.

Жалбоподателят не оспорва тези констатации, но твърди, че доколкото законодателят не е предвидил изрично изискване оправомощеното лице да бъде служител на съответната администрация, то в конкретния случай изискването на законовата разпоредба е изпълнено, като тези функции се изпълняват от [фирма] като системен интегратор, определен по силата на

закона.

Съдът приема, че предписанието е законосъобразно, а доводите на оспорващия са неоснователни. Няма спор че в Агенция по вписванията няма конкретно определено лице, което да осигурява автоматизираното създаване на резервни копия на всички данни и електронни документи най-малко всеки ден, а разпоредбата на чл.42, ал.1 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги е въвела изискване към ръководителя да определи такова. Доводът, че тези функции се изпълняват от [фирма] като системен интегратор, определен по силата на закона, при което тази законова разпоредба е изпълнена е неоснователен. Разпоредбата изисква от съответния ръководител да определи длъжностно лице, което да изпълнява тези функции. В действителност в приетата за нарушена разпоредба не е изрично предвидено, че това длъжностно лице следва да е служител на съответната администрация. Този извод обаче следва от самата разпоредба, в която е посочено, че определеното лице следва да е длъжностно лице. Длъжностно лице означава лице, заемащо длъжност в съответната организация. И доколкото не се оспорва факта, че няма служител на Агенция по вписванията, определен за изпълнение на тези функции, то разпоредбата на чл.42, ал.1 от Наредбата е нарушена, правилно е дадено предписание за нейното изпълнение чрез определяне с изричен акт на длъжностно лице от АВ, което да изпълнява предвиденото в тази норма.

Доколкото не са представени доказателства за изпълнение изискванията на ал.3 на същия текст, съдът намира, че и в тази част предписанието е законосъобразно. Провереният субект не е доказал нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство, че съхранява изискуемите копия, при което обосновано му е дадено предписание в тази насока.

Предвид изложеното жалбата срещу това предписание следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ дадените в Протокол № П-6/22.02.2021 г. на основание чл.59б, ал.1, изр.1 ЗЕУ на Агенция по вписванията предписания, а именно:

Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.7е, ал.4 от ЗЕУ;

Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.4 от ЗЕУ;

Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.1, изречение второ от ЗЕУ;

Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.10, ал.3, изречение второ от ЗЕУ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция по вписванията, в останалата част по отношение на дадените предписания в Протокол № П-6/22.02.2021 г., а именно:

Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.2, ал.1 от ЗЕУ;
Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЕУ;
Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.15, ал.2 от ЗЕУ;
Да се предприемат мерки за спазване на изискванията на чл.42, ал.1 и ал.3 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, във връзка с чл.43, ал.2 от ЗЕУ, както и дадените от ДАЕУ допълнителни разяснения.
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: